

отпадѣтъ отъ неѣ. Зърна-та, които сѣ паднѣли помежду търне, означаватъ Слово Божіе, прѣподадено на такыва чело-вѣцы, които го слушатъ и прииматъ, но мѣрскы грижи, гладность за почести, за богатство, го подавятъ, и то не приноси плодъ. А посѣянно-то на добръ земѣ, означава чело-вѣцы, които слушатъ Слово Божіе, разумѣватъ го и сѣ охотѣ го прииматъ въ сѣрдца-та си—и то приноси плодъ на времени тридесѣтъ, на времени шестдесѣтъ, а на времени и сто пѣти повече.

Иисусъ Христосъ казалъ на народа другъ притчѣ.

„Царство-то небесно е подобно на чело-вѣкъ, който е посѣялъ добро сѣмя на нивѣ-тѣ си. Но въ то время, когато спали работници-тѣ ту, дошѣлъ врагъ господину на нивѣ-тѣ и посѣялъ плевелы (сир. лоши трѣвы) между пшеницѣ-тѣ. Кога изникнѣло жито-то, изникнѣли такожде и плевелы-тѣ. Тогава слугы-тѣ дошли до господина си и говорили; „господине, ты посѣя добро сѣмя на нивѣ-тѣ, окѣдѣ ся взехъ плевелы-тѣ?“ Господаря-тѣ отговорилъ: „врага-тѣ ми гы е посѣялъ. Слугы-тѣ му говорили: „дай ни воля да идемъ да гы оплевимъ.“—„Не бѣва,“ отговорилъ господаря-тѣ: „може ся случи, като плевите плевелы-тѣ, да изскубете наедно сѣ нихъ и пшеницѣ-тѣ. Сега нека расте всичко-то наедно; но во время-то на жатвѣ-тѣ азъ щѣ заповѣдамъ на жатвары-тѣ да соберѣтъ плевелы-тѣ, да гы свежатъ и да гы хвърлятъ въ огнь; а пшеницѣ-тѣ щѣ сложѣ въ житницѣ-тѣ ми.“

„Изясни намъ притчѣ-тѣ за плевелы-тѣ,“ казали ученицы-тѣ Спасителю, кога останали на самѣ.

Иисусъ Христосъ имъ казалъ: „онзи, който е сѣялъ добро-то сѣмя, е Сынъ чело-вѣческый (сирѣчь: самъ Иисусъ Христосъ); нива е тойзи свѣтъ; пшеница-та означава сынове-тѣ на царство-то, а плевелы сѣ сынове-тѣ на лукаваго. Врагъ, който е посѣялъ плевелы-тѣ, е діавола-тѣ. Жатвары-тѣ означаватъ Ангелы, а жатва кончинѣ-тѣ на Свѣта, Както събиратъ плевелы-тѣ и гы изгарятъ въ огнь, така ще бѣде